

LAGUTSKOTTETS BETÄNKANDE nr 38/1976-77 med anledning av landskapsstyrelsens framställning till landstinget med förslag till landskapslag angående tillämpning av lagen om bekämpningsmedel i landskapet Åland.

Med anledning av ovannämnda framställning, varöver Landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, får utskottet, som i ärendet hört landskapsagronomen Jan Karlsson och lagberedningssekreteraren Christian Wennström, vördsamt anföra följande.

Lagutskottet har noterat att föreliggande lagförslag har nära anknytning till lagen om växtskydd (FFS 202/25). Landstinget har tidigare under detta landstingsår (Ls framst. nr 1/1976-77) genom blankettlag beslutat att lagen om växtskydd och de i stöd av densamma utfärdade bestämmelserna skall äga tillämpning i landskapet Åland. Förutom annat, emedan den blankettlagen endast varit avsedd att gälla till dess en särskild landskapslag om växtskydd blivit godkänd, har lagutskottet i sitt betänkande framhållit att de av lagen föranledda förvaltningsuppgifterna icke genom överenskommelseförordning borde överföras på riksmyndigheter (Lu bet.nr 1/1976-77). Den sålunda anförda invändningen anser emellertid utskottet att icke har samma relevans beträffande den nu föreslagna blankettlagen angående tillämpning av lagen om bekämpningsmedel (FFS 327/69) dels på grund av att landskapsstyrelsen för närvarande icke torde ha kapacitet att ombesörja de i lagen förutsatta tekniska förvaltningsuppgifterna och dels på grund av att förvaltningen på detta område enligt 19 § 1 mom. 7 punkten självstyrelselagen, liksom även lagstiftningsbehörigheten enligt 11 § 2 mom. 15 punkten, är uppdelad mellan självstyrelsemyndigheterna och rikets myndigheter på sådant sätt att de delar av förvaltningen som verkligen har någon praktisk betydelse, d.v.s. avgörande rätt i förekommande fall beträffande användningen på fältet av bekämpningsmedel, kommer att förbehållas landskapsstyrelsen enligt vad som anförts i framställningen. Överhuvudtaget ingår i lagstiftningen ingen direkt reglementering av användningen av bekämpningsmedel utan envar som, i fall giftiga bekämpningsmedel är ifråga, erhållit vederbörligt tillstånd att inhandla bekämpningsmedel får också, om än med vissa begränsningar, använda såväl dylika giftiga bekämpningsmedel som sådana som icke faller under lagstiftningen om gifter om än de klassificerats som bekämpningsmedel.

Enligt framställningen skulle alltså större delen av de av lagen föranledda förvaltningsuppgifterna genom överenskommelseförordning överföras på riksmyndigheter men dock landskapsstyrelsen i vissa fall förbehållas rätt till yttrande samt även förbehållas rätt till tillståndsgivning vid spridande av be-

-2-

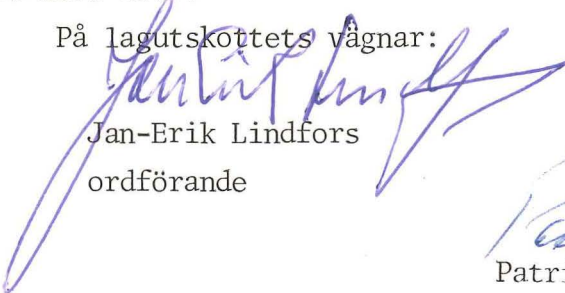
kämpningsmedel från luften. Lagutskottet anser för sin del att landskapsstyrelsen väl kunde förbehålla sig fulla befogenheter i samtliga fall varom stadgas i 25 § förordningen om bekämpningsmedel (FFS 93/70, ändrad 548/76).

Lagutskottet har även ansett att de i 16 § förordningen om bekämpningsmedel nämnda anteckningarna på försäljningshöljen för bekämpningsmedel, som saluförs i landskapet ovillkorligen bör vara avfattade åtminstone på svenska språket.

Med hänvisning till det anförda får lagutskottet vördsamt föreslå
att Landstinget måtte antaga lagförslaget
oförändrat.

Mariehamn den 30 mars 1977.

På lagutskottets vägnar:

Jan-Erik Lindfors
ordförande

Patrick Donner.
sekreterare.

Närvarande i utskottet: ordföranden Lindfors, viceordföranden Andersson samt ledamöterna Dahlman, Berg och Elmer Jansson.